

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.I.20.304/2013/8.szám

A Kúria a Dr. Neigerné dr. Vejkey Klára ügyvéd által képviselt felperesnek a II. rendű alperes által képviselt I. rendű és a Dr. Cseh Veronika ügyvéd által képviselt II. rendű alperesek ellen használati díj megfizetése iránt a Tatai Városi Bíróság előtt 1.P.20.001/2010. számon folytatott és másodfokon a Tatabányai Törvényszék 1.Pf.20.378/2012/4. számú ítéletével befejezett perében, az említett számú jogerős ítélet ellen a II. rendű alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 80.000 (Nyolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá az államnak - külön felhívásra - 336.800 (Háromszázharminchatezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felperes korábbi, közös tulajdon megszüntetése iránt indított perben az 1999. július 1-jétől 2007. június 30-ig terjedő időszakra használati díj megfizetését is kérte a II. rendű alperestől a közös tulajdonú, ám az alperesek birtokában lévő vagyontárgyak - köztük az „áruház” megnevezésű ingatlan - használata fejében. Az első fokon eljáró Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a közös tulajdont megszüntette és a II. rendű alperes tulajdonostársat a keresetnek megfelelően kötelezte többlethasználati díj megfizetésére. A másodfokú bíróság a felperes részére 2009. február 13-án kézbesített ítéletében e tekintetben megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét és mellőzte a II. rendű alperesnek az „áruház” használata után díj fizetésére kötelezését, rámutatva, hogy ez az igény közvetlenül az ingatlant használó betéti társasággal - a jelen per I. rendű alperesével szemben -

érvényesíthető.

A felperes 2009. május 13-án érkezett, a jelen pert megindító keresetével, az ingatlant ténylegesen használó - a II. rendű alperes vezetése alatt álló - I. rendű alperes betéti társaságnak és belfogójának: a II. rendű alperesnek az egyetemleges marasztalását kérte az 1999. július 1. és 2007. június 30. közötti időszakra 3.368.326 forint használati díj és kamatai megfizetésében. Arra hivatkozott: csak az előzményi perben hozott jogerős ítéletből szerzett tudomást arról, hogy használati díj-igénye nem a tulajdonostárs II. rendű alperessel, hanem az ingatlant ténylegesen használó I. rendű alperessel szemben érvényesíthető.

Az I-II. rendű alperesek a keresettel szemben elsődlegesen a követelés elévülésére, másodlagosan arra hivatkoztak, hogy a használati díj összege eltúlzott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest a keresettel kért használati díj és kamatai megfizetésére, azzal, hogy amennyiben a társasági vagyon a követelést nem fedezi, annak összegéért a II. rendű alperes köteles helytállni.

Döntését azzal indokolta, hogy a felperes az előzményi perben hozott jogerős ítélet közléséig nem volt abban a helyzetben, hogy igényét az I. rendű alperessel szemben előterjessze, ezért követelésének elévülése nyugodott. A felperes a nyugvás megszűnését - a jogerős ítélet meghozatalát - követően igényét a törvényes határidőben előterjesztette, ezért az elsőfokú bíróság a mögöttes felelősségi alakzatnak megfelelően kötelezte a használati díj megfizetésére az I. és a II. rendű alpereseket.

A másodfokú bíróság helybenhagyó ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét a II. rendű alperes fellebbezése alapján kizárólag az elévülés tekintetében vizsgálta, és az elsőfokú bíróság érdemi döntését annak indokaira is kiterjedően helytállónak találta.

A jogerős ítélettel szemben - hatályon kívül helyezése és a jogszabályoknak megfelelő, a keresetet elutasító ítélet meghozatala, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása érdekében - a II. rendű alperes élt felülvizsgálati kérelemmel. Érvelése szerint az eljáró bíróságok tévesen következtettek arra, hogy a felperes követelése nem évült el, hiszen a felperes már az előzményi per megindulásakor tudomással bírt arról, hogy az ingatlan tényleges használója a II. rendű alperes vezetésével működő I. rendű alperes, így már ekkor lehetősége lett volna arra, hogy követelését az I. rendű alperessel szemben terjessze elő, így az elévülés nyugvását eredményező „menthető ok” esetében nem állt fenn. Tekintve, hogy az igényérvényesítés elmulasztása nem menthető, a felperes követelése

az I. rendű alperessel, a mögöttes felelősségi alakzatra figyelemmel pedig a II. rendű alperessel szemben is elévült.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A II. rendű alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria hangsúlyozza: a jogerős ítéletet a Pp.275.§ (2) bekezdésének megfelelően csak a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül.

Az adott esetben a II. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében azt rótta fel az eljáró bíróságoknak, hogy jogszabálysértő módon mellőzték a felperes követelése elévülésének kimondását, a kereset ez okból történő elutasítását. A Kúria a Pp. előbbiekben idézett rendelkezésének megfelelően kizárólag a követelés elévülésének kérdésében foglalt állást.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemben kifejtettekkel kapcsolatban előljáróban rámutat: a követelés elévülése a II. rendű alperes álláspontja szerint is csak részben következett be, azaz a felülvizsgálati kérelemben előadottak megalapozottságuk esetén is csak a II. rendű alperes részbeni mentesülését eredményezhetnék, a felülvizsgálati érvelés azonban a következők miatt nem megalapozott.

A Ptk. 99.§-a értelmében a tulajdonosi jogok közé tartozik - további jogosultságok mellett - a hasznok szedésének a joga, amely harmadik személy vagy tulajdonostárs általi birtoklás esetén a használat ellenében fizetendő díjkövetelést alapozhat meg. Amint arra a jelen pert megindító keresetében a felperes helyesen utalt: a felperes tulajdonostársától, a II. rendű alperestől ezen a címen igényelhetett használati díjat. Az igényérvényesítés alapja a tulajdonjogból fakadó használat joga, akkor is, ha a használatot a II. rendű alperes az I. rendű alperesnek engedte át.

Az előzményi perben a feltárt tények - közöttük a II. rendű alperes fellebbezésében foglaltak, valamint a fellebbezési eljárásban felvett részbizonyítás alapján - jutott csupán arra a következtetésre a másodfokú bíróság, hogy a felperes használati díj-igényét az I. rendű alperes betéti társasággal szemben érvényesítheti, mivel a tulajdonostársak között a felperes által hivatkozott „belső jogviszony” nem állt fenn. A II. rendű alperes maga is úgy nyilatkozott a fellebbezési eljárásban, hogy a per bizonyos szakaszáig fel sem merült, hogy az I. rendű alperes betéti társaságnak használati díjat kellene fizetnie.

Ezek a peradatok valóban menthetővé teszik a felperes eljárását, azt, hogy eredetileg a II. rendű alperessel mint tulajdonostárssal

szemben érvényesítette a követelését. Az I. rendű alperes fizetési kötelezettsége csak a fellebbezési eljárásban merült fel és a másodfokú bíróság is csak az általa felvett részbizonyítás alapján következtetett a bt. költségviselésére. Mindezekre figyelemmel a jelen perben eljáró bíróságok - a Ptk.326.§ (2) bekezdésének alkalmazásával - helytállóan foglaltak állást a betéti társasággal szemben támasztott követelés elévülése kérdésében akként, hogy a felperes követelése a korábbi per jogerős befejezéséig nyugodott, s mivel a felperes a korábbi per jogerős befejeződését követően a törvény szerint még rendelkezésére álló egy éven belül - 2009. május 13-án - megindította a jelen peres eljárást, követelése érvényesíthető maradt.

Az ismertetett indokok alapján az eljáró bíróságok nem tévedtek, hanem a rendelkezésre álló adatoknak megfelelően, a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezés helytálló alkalmazásával következtettek arra, hogy a felperes követelése nem évült el, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp.275.§ (3) bekezdése értelmében hatályában fenntartotta.

A II. rendű alperes felülvizsgálati kérelme az előzőekben kifejtettek szerint nem vezetett eredményre, ezért a Kúria a felülvizsgálati eljárásban a Pp.270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp.78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes jogi képviselőjével kapcsolatban a felülvizsgálati eljárásban felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a végzett munkával arányos, a 4/A.§ értelmében az általános forgalmi adót is magában foglaló ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költség viselésére. Az illetékfeljegyzési jogára tekintettel le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése, valamint 50.§ (1) bekezdése szerint meghatározott felülvizsgálati eljárási illetéket a II. rendű alperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése és 15.§ (1) és (3) bekezdéseiben foglaltak szerint köteles megfizetni.

Budapest, 2014. január 22.

Dr. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Edit s.k. előadó bíró, Dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. bíró